

§ 32. Попъ Богомилъ и неговата ересь ⁽²⁸⁾.

По-напредъ (§ 22.) ный видѣхмы, че на цариградскыя съборъ (869) бѣше рѣшено, щото ново-насадената Българска черкова да са подчини на гръцкыя Константинопольскый патріархъ, и щомъ си отиде отъ Българія Римо-католическыйтъ Епископъ (Гримоалдъ), ведно съ своята дружина, Императорътъ, за да одържи въ своитѣ рѣцѣ Българската черкова, изведнѣждъ ѝ даде голѣмы правдины. Тѣй напримѣръ българскыйтъ архіепископъ тогазъ ималъ второ мѣсто подиръ патріарха въ царскытъ тържества. А около половината на X-я вѣкъ, въ царуваньето на царъ Петра, българската черкова станъ самостоятелна и архіепископъ Даміанъ бѣше провъзгласенъ за патріархъ, но за малко време; защото скоро подиръ завоеваньето на Българія отъ Цинисхія, Даміанъ бѣше сваленъ и подчиненъ на цариградскыя патріаршескый престолъ (стр. 183).

И тѣй черковното устройство и възмущаніята, като раздирахъ Българія още въ началото на нейното стѣпване въ христіанскыя животъ, оставихъ дълбоки слѣды. При туй народътъ испыта съблазнь поради препирнята между двѣтъ черкови (источна и западна), която най-подиръ са свърше съ крайното имъ раздѣляване. А тѣзи несъгласія помагахъ на еретицитѣ да си распространяватъ ученіето по-лесно. Еще въ VII-я вѣкъ Тракія бѣше населена съ еретицы отъ И-ра Константина Копронима. Тѣ из-

(28) Сега, при печатаньето на исторіята ни, излѣзе отъ печать « Българската черковна исторія » на г. Р. Каролева, Цариградъ 1873 г. Ный са ползувахмы отъ нея за приложенія този параграфъ въ края на третія періодъ. (Гл. тамъ двата члена за *Богомилството* и *Догматическото учение на Богомилытъ*, стр. 89—115 и нат.)